

fremkom, men jeg gjentager, at denne Gjenstand ikke hører under Forhandlingerne.

Jengerslev: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Rabbe): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet, men jeg advarer mod at komme ind paa den omtalte Gjenstand.

Jengerslev: Jeg skal sige, at det gjør mig ondt, at jeg ikke fuldt har opfattet det ærede Medlems Ord. Jeg troede at have opfattet dem rigtigt, og det ærede Medlem vil ogsaa se, at jeg betragtede det, som det ærede Medlem sagde igaar, som en Impøbetommen. Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem ikke ønskede selv at afgjøre Spørgsmaalet, men vilde overlade det til Udvalget, saaledes opfatter jeg det nu, saa haaber jeg, at vi ere enige om, at min Opfattelse har været rigtig.

Taug: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Aarhus (Jengerslev) var meget utaknemmelig mod mig. Han hører til det Mindretal her i Thinget, som ønsker en Visitationsreise til Grønland (Jengerslev: Nei, Flertal!) Nu er jeg den eneste fra den anden Side, der har udtalt mig samstemmende derom og har søgt at overtale Andre til at gaa ind derpaa, og derfor har jeg omtalt Missionens Historie, og hvorledes det er gaaet til, og har givet mine Grunde, og selv om jeg er kommen til at udtale et eller andet vel haardt Ord, hvad er det saa andet end historiske Kjendsgjerninger, og naar det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde talt om Noget, som gjerne kunde være udenfor, saa tror jeg, at det ærede Medlem kunde have godt af at seie for sin egen Dør, ogsaa han omtaler undertiden Noget, som gjerne kunde være udenfor; den første Bebrejdelse var altsaa en fuldkommen Misforstaaelse. Hvad den sidste angaar, at jeg skulde have sagt den grundtvigiske Kirke, saa har jeg isaaafald glemt at føie et Ord til Kirke, jeg vilde naturligtvis have sagt, hvad der ogsaa fremgaar af Sammenhengen, den grundtvigiske Kirkeretning, og naar det ærede Medlem havde hørt en Smule opmærksomt til uden at have Lyft til at forvende mine Ord og uden at have Lyft til at stille mig paa den Plads: Lager Du Hatten op, faar Du Prygl, og lader Du den ligge, faar Du ogsaa Prygl, saa maa han heller ikke komme med nogen Indvending.

Bach: Foranlediget ved den høitærede Ministers Udtalelse iforgaars vil jeg tillade mig at sige nogle Ord om den høitærede Ministers Udtalelser om sin Stilling til Stiftsmidlerne. Under sin Motivering for at bevilge 30,000 Kr. af

Stiftsmidlerne til Udbeling til de mindre Embeder og Kapellanier kom den høitærede Minister til at beryere et Sted i det nordlige Jylland i Hanherred eller paa Graendfen deraf. Det var Sundstrup-Oster og Hjardemaal Kapellani, den høitærede Minister sigtede til, og da jeg er fra den Egn, er jeg bleven opfordret af Menigheden i Hjardemaal Sogn, og havde ifjor allerede indgivet et Andragende fra omtrent 70—80 Beboere der — Tallet huffer jeg ikke saa nøie — til den daværende Kultusminister, som blev meget velvillig modtaget. Den nuværende høitærede Kultusminister har siden den Tid paany opslaaet Embedet vakant, som har været ledigt i over 3 Aar, men det er ikke lykkes at faae Nogen til at søge det, fordi Indtægterne ere meget smaa, jeg tror ikke Stort over 1,000 Kr. Da det sidst var opslaaet vakant, lagde Ministeren 100 Kr. til, men endnu har Ingen fundet Anledning til at søge det. Det er min Afgt at stemme for Ministerens Forslag med Hensyn til Stiftsmidternes Anvendelse. Jeg er ganske vist ikke enig i denne Maade at fordele Stiftsmidlerne paa administrativt og saae hellere, det stete gjennem en Præstelønningslov. Men da der ikke er Udsigt til at faae en Præstelønningslov i en nær Fremtid, vil jeg i Betragtning af Forholdene paa det Sted, hvor jeg er kjendt, se mig nødsaget til at stemme mod Flertallets Forslag under Nr. 47, ogsaa fordi Ministeren motiverede sit Forlangende med at henvise til Stedet i Nærheden af mig og ogsaa til andre Steder, og sagde, at han kunde ordne Forholdene bedre der, naar han fik disse 30,000 Kr. til Fordeling ikebetfor 25,000 Kr. Hjardemaal Sogn har tidligere været et Præsteembede for sig selv, men for mange Aar tilbage — omtrent 1820 — blev det lagt under Sundstrup-Oster, indtil der i 1858 blev oprettet et Kapellani pro loco for Sundstrup-Oster og Hjardemaal. Blandt Andet bestemtes det dengang, saavidt jeg veed, at Præsten om Søndagen skulde tage ud til Hjardemaal Klitterne — 1—1½ Mil fra Kirken — og tale til Menigheden paa et passende Sted, hvortil Stolen har været afbenyttet — jeg har ikke Noget at sige mod den nuværende Præst for Sundstrup-Oster, han er vistnok en meget virksom Mand — at til de Beboere, der ligge affides i Klitterne, kommer Præsten ikke saa tidt, da han foruden har tre Kirker, af hvilke der hver Søndag er Messesjald i den ene, og da han til Liber maa prædike i Nabo sognene, naar der er Balance; de Gange, han kommer der, ere Søgne dag, men Befolkningen kan i Almindelighed ikke paa Grund af Tid gaa hen i Stolen og høre Præsten paa en Søgne dag, der er desuden henimod tre Mil fra den ene Ende af Pastoratet til den anden, og der kan komme Sygdomsforfald og forskellige andre Hindringer, saa at det ikke er til at overkomme for en Præst. Jeg vilde altsaa meget ønske, at Finansudvalget vilde impøbetomme Mi-